

OV KSČM DOMAŽLICE

ODSUN SUDETSKÝCH NĚMCŮ

(nalezeno na internetu)

Předmět: Co o odsunu Němců po 2. světové válce doposud zcela určitě nevíte a přitom byste nejspíš vědět měli.

Dobrý den,

přeposílám všem tento náramně důležitý email, ze kterého je vidět, jak neznalost důležitých faktů z dějin svého národa z nás dělá opravdu možná úmyslně neinformované a tedy hloupé a poddajné občany. Myslím, že by Vás to mohlo zajímat. Nevím proto, proč se tak důležité fakty musí šířit jen po internetu!

Mělo se to pokaždé povinně objevit v tisku hned po všech těch kecech a omluvách našich vrcholových politiků Němcům, aby už navždy zavřeli zobák, zejména revanšisti, a aby bylo o odsunu sudetských Němců všem Čechům, ale i Sudeťákům, už konečně vše naprosto jasné a nezvratné!

Základní myšlenku k nucenému odsunu tzv. sudetských Němců totiž nevymyslel prezident Beneš ale vznesl a také prosadil Neville Chamberlain za tehdejší Anglii. Právě Chamberlain totiž navrhl, aby po válce byly odsunuty do Německa všechny německé menšiny z tehdejšího Československa a Polska, aby se tento etnický problém vyřešil už jednou pro vždy, tak jak se to předtím stalo mezi Řeckem a Tureckem.

Anglická konzervativní strana tuto jeho myšlenku přijala a také ji pomohla plně prosadit u spojenců. Britská vláda totiž přesvědčila vládu USA i SSSR o výhodách tohoto řešení a výsledkem byl pro všechny závazný Protokol Postupimské Konference z 2. srpna 1945.

Nucený odsun byl proveden právě na jeho základě. Tehdejší náš prezident Beneš by nebyl vůbec nic docílil, kdyby zde nebyla primární vůle hostitelské britské vlády. Návrh odsunu Němců byl výlučně z její vlastní iniciativy. Jinými slovy, bez britské vlády by se prezident Beneš v tomto směru namáhal asi zcela marně. Je totiž zcela samozřejmé, že Československo nemohlo Němce jen tak z vlastní vůle vyhostit, poněvadž je museli přijmout tehdejší spojenci, kteří jako vítězné mocnosti tehdy okupačně vládli jak v Německu, tak v Rakousku. Samotný odsun logisticky připravila právě jejich Mezispojenecká Komise v Německu.

Němci byli postupně a plánovitě odsunuti do americké a ruské zóny, podle přesného a závazného plánu převážně během roku 1946. Československo odsun vůbec nenavrhlo a tedy ani nezpůsobilo. Nemá tedy za něj logicky ani žádnou právní a hmotnou odpovědnost. Odsun se konal pod přísným dohledem Mezispojenecké Komise a Československu se tehdy dostalo dokonce veřejného uznání za jeho humánní a kompletní provedení.

Jakékoliv nároky ohledně odsunu by tedy německá vláda a skutečně poškození Němci měli předložit a uplatňovat tehdejším vítězným mocnostem = USA, Velké Británii a Rusku. Vládní kruhy v Německu a Sudeťáci ovšem nejsou naivní a tak periodicky vznášejí své domnělé nároky vždy jen na Českou republiku. Ovšem vždy pouze prohlášeními německých politiků, nikoli normální úřední a soudní cestou. Předpokládají zřejmě, že Češi si z neinformovanosti nechají snadněji cokoliv namluvit a budou tak zbrkle jednat dokonce proti vlastním zájmům.

O to se asi z naprosté neinformovanosti pokusil jak Havel, tak Nečas i Schwarzenberg. Co když ale to nebylo z neinformovanosti ale úplně z jiných postranních zájmů?

Německo a Němci totiž právě na základě oné dohody vítězných mocností nemají už možnost vznášet žádné hmotné, ani finanční nároky plynoucí z nuceného vysídlení, poněvadž Německo je doposud stále vázáno smlouvou mezi ním a spojenci z 26. května 1952, doplněnou a později ještě ratifikovanou v Paříži 23. října 1954

(Convention on the Settlement of Matters Arising out of the War and Occupation, signed at Bonn on 26, May 1952, as amended by Schedule IV to the Protocol; on the Termination of The Occupation Regime in the Federal Republic of Germany, signed in Paris on 23. October 1954) 332UNTS 219.

Podle kapitoly 6, článku 3, této smlouvy Německo nemůže už nikdy uplatnit námitky proti spojeneckým státům ani jednotlivcům vzhledem k trvalému zabavení německého majetku, který převzali spojenci či jednotlivci jako reparace, nebo jako přímý následek jimi vyvolané války.

Podle kapitoly 8, článku 1 této dohody němečtí příslušníci nemůžou už nikdy uplatňovat žádné hmotné ani finanční nároky proti spojencům a jejich občanům a takové nároky nemohou být už nikdy projednávány ani německými soudy.

Podle článku 3, téže kapitoly, Německo, nebo jeho příslušníci nemůžou už nikdy uplatňovat žádné nároky proti spojencům a jejich příslušníkům, které vznikly z jakýchkoliv jejich činů nebo opomenutím mezi koncem války od 5. května 1945 až do nabytí ratifikační platnosti této smlouvy 5. května 1955!

Jak je tedy jasně patrné z uvedené smlouvy, veškerý majetek německé vlády a jednotlivých Němců na území Československa přešel do plného vlastnictví Československa a jeho občanů jako povinná splátka na reparace za všechny válečné škody způsobené právě Němci. Skutečné válečné škody způsobené Československu Německem přitom vysoko přesahují zmíněný zabavený německý majetek.

Německo navíc dodnes nezaplatilo Československu jakoukoliv náhradu za tyto škody navíc a je tedy dodnes obrovským dlužníkem České i Slovenské republiky, nikoliv naopak.

Prof. Dr. George E. Glos J.S.D. (Yale)

<http://www.lidice.cz/obec/historie/komentar.html>

Co právě o tom všem svým občanům už tehdy nedlouho po válce jasně kladl na srdce právě prezident E. Beneš:

Vážení spoluobčané,

v nedávné době jsem podepsal historicky významné dokumenty pro naši Československou republiku, to jest, dekrety prezidenta Československé republiky.

Tyto dokumenty nám dávají naději, že se již nikdy nebudou opakovat tragické události let 1938 a 1939. Vědom si neblahých zkušeností národa, zejména z této druhé světové války, zanechávám Vám odkaz, ve kterém Vás varuji před všemi možnými dalšími požadavky za znovuosídlení našeho pohraničí sudetskými Němci, kteří byli po právu na základě ne jen mých dekretů z naší republiky odsunuti.

Může se stát, že mé dekrety vydané právě z rozhodnutí vítězných mocností druhé světové války, budou odstupem času revanšisty prohlašovány za neplatné.

Může se stát, že se najdou "čeští vlastenci", kteří se budou sudetským Němcům za jejich odsun omlouvat a že budou nakloněni otázce jejich návratu.

Nenechte se oklamat a jejich návratu nedopustíte. Hitlerové odchází, avšak snaha o znovuovládnutí Evropy Německem stále zůstává. Mohou se najít i vlastizrádci, kteří budou opět usilovat i o odtržení Slovenska od České republiky.

Bylo by to pošlapání odkazu našeho prvního prezidenta Československé republiky T. G. Masaryka a spoluzakladatele M. R. Štefánika. Vedlo by to k zániku obou našich národů.

Nezapomeňte, že mé dekrety se týkaly i potrestání vlastizrádců, že mají trvalou platnost a potrestejte všechny případné vlastizrádce ať je to kdokoliv, a v kterékoliv době.

Váš dr. EDVARD BENEŠ Praha, květen 1947.